

At skabe kvalitetsfødevarer kræver nu engang, at udgangspunktet er i orden; at der ikke er giftrester i grønsagerne og medicinrester i kødet, og at skinkerne fik motion, da de var levende. Kort sagt mener Enhedslisten ikke, det giver mening at diskutere bedre madkvalitet uden at tage udgangspunkt i økologien.

Et *mindretal* i udvalget (S, SF og RV) indstiller beslutningsforslaget til *vedtagelse uændret*.

Socialdemokratiets og Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget beklager meget, at fødevareministeren ikke har haft vilje til at fastholde Rådet for Bedre Madkvalitet på finansloven, og at rådet derfor nedlægges.

Rådet for Bedre Madkvalitet er et vigtigt element i sikringen af høj kvalitet og omtanke i dansk fødevarerproduktion og politik til gavn for professionelle såvel som private.

Under førstebehandlingen fremførte Venstres ordfører gentagne gange, at Rådet for Bedre Madkvalitet var udtryk for smagsdommeri, og at Venstre på den baggrund fandt rådet overflødig. Rådsmedlemmernes opgave har imidlertid aldrig været at være en flok smagsdommere med opgaven at fortælle os alle sammen, hvad der er fint og fornemt at spise. Tværtimod har det været at sætte fokus på og fremme den gode kvalitet – til glæde for den enkelte, til gavn for livskvaliteten og med den konsekvens, at risikovilligheden i produktudviklingen og mangfoldigheden i udbuddet ville blive forøget. Helt præcist skulle arbejdet koncentreres sig om tre områder: mærkning, kommunikation og innovation.

S og SF finder det stærkt kritisabelt, at fødevareministeren ikke følger sine tidligere udtalelser om at finde alternative finansieringsmåder for at opretholde Rådet for Bedre Madkvalitet og i stedet lader det være op til erhvervet og andre private investorer at sikre den danske madkvalitet. Formålet med Rådet for Bedre Madkvalitet var som bekendt at skabe kvalitet i danske fødevarer og dermed fremme alt fra ernæring og eksportmuligheder til den enkelte ældres oplevelse af måltidet på plejehjemmet. Rådet for Bedre Madkvalitet sigter således – i modsætning til, hvad Venstres Henrik Vestergaard giver udtryk for – samfundsmæssigt bredere end blot at fremme kvaliteten af det enkelte fødevarerprodukt. Derfor er det en opgave, som samfundet som helhed har interesse i. S og SF kan tilslutte sig, at det ikke er en statslig opgave at diskutere og fast-

lægge kvalitetskriterier etc. Men det er statens opgave at sørge for, at disse opgaver bliver varetaget. Derfor ønsker vi, at støtten til det uafhængige Rådet for Bedre Madkvalitet fortsætter.

Det vil blot koste 3,2 mio. kr. at opretholde bevillingen til Rådet for Bedre Madkvalitet og dermed sikre, at dansk fødevarerpolitik fortsætter som en helhedspolitik, hvor ernæring, kvalitet, samvær og debat om fødevarer kvalitet går hånd i hånd. S og SF beklager, at fødevareministeren finder det vigtigere at kompensere landmænd for oprettelse af bufferzoner i miljømæssigt udsatte områder og give kompensation for BSE end at sikre en sammenhængende fødevarerpolitik, der er til gavn for såvel private som erhverv.

Fødevareministeren synes at mene, at det er op til forbrugerne og industrien at sørge for, at der er kvalitet i danske fødevarer. S og SF beklager denne indstilling. For med den er Fødevareministeriet gået tilbage til hovedsagelig at være et erhvervs ministerium.

Det Radikale Venstres medlem af udvalget finder, at de danske madvaner stadig er præget af for meget fedt mad og for uvarieret kost. Undersøgelse efter undersøgelse påviser i disse måneder, at det årligt koster samfundet milliarder af kroner, at danskerne spiser usundt – for ikke at tale om omkostningerne for det enkelte menneske. Ydermere har fedme og dårlig ernæring socialt slagside. Det er oftest de dårligst bemidlede, der rammes, hvilket indikerer, at dårlig mad også handler om sociale problemer og om at vokse op i et belastet miljø.

For alle disse forhold gælder, at der er brug for en bred forebyggende indsats, og for, at denne indsats sker fra samfundets side og starter tidligt i børnenes liv. De tre ordninger, som regeringen nu ønsker at nedlægge, har alle haft dette perspektiv, og de er alle kendetegnede ved, at man ved at investere et millionbeløb kan spare et milliardbeløb. Under alle omstændigheder har de sidste ti års udvikling vist, at vi ikke bare kan lade stå til og tro, at den gode udvikling kommer af sig selv. Derfor håber Det Radikale Venstre, at regeringen og/eller dele af dens parlamentariske grundlag vil besinde sig og være parate til at støtte de ordninger, der omhandles i beslutningsforslagene nr. B51 - B53 – eller andre initiativer – så vi sikrer en bæredygtig og socialt afbalanceret udvikling i den danske madkultur. Det radikale Venstre kan derfor støtte beslutningsforslaget.